

Therese Karlssons röst imponerar med sin vighet och kongenialitet. Vid trummorna Amanda Blomqvist, med fiolen Terese Lien Evenstad. Den tredje musikern var Patrik Komorowski, piano.

Skönsång och charmigt clowneri

Therese Karlsson blandade humor och allvar i Alandica

Therese Karlsson och hennes band bjöd på en mångbottnad föreställning i Alandicas foajé i helgen.

Skönsång blandades med både eftertanke och clownlika upptåg, allt till publikens förtjusning.

Clownen är en svårtydd gestalt. Och urgammal: myten om den helige Narren frestar oss redan i våra äldsta myter. Det är en oemotståndlig blandning både för åskådare och aktris när en livsklok åldring får dela kropp med ett uppsluppet barn.

Therese Karlsson tycks tillgripa clownmanéret som ett utbrytningsförsök när hon uppträder med showen "Alla mina fiender". Det finns trots allt en hel del man kan vilja rymma ifrån som operadiva.

Mördad eller våldtagen

–Ni känner mig som näktergal, virrhöna eller hora, säger hon till publiken i ett ögonblick av allvar.

–Jag har spelat hora flera gånger. Jag har spelat fru, jag har spelat mamma, fastän jag inte är gift och inte har några barn. Jag råkar bara ha den här kroppen.

Och så är det ju för kvinnor i operans värld. Oftast blir man mördad eller våldtagen eller bådadara. Det måste kännas tjatigt.

Så Karlsson är på rymmen i "Alla mina fiender". Hon skapar sig ett eget utrymme genom sin mångsidighet. Hon blandar evergreens och visor med kortare operastycken, synbarligen i ambitionen att knyta ihop örhängena till ett helt pärlband.

Röst och band imponerar

Hennes röst, eller snarare röster, imponerar med sin vighet och kongenialitet och låter kuplett och operett samexistera med såväl "Get Happy" som "Tosca".

Och bandet! Patrik Komorowski låter hela orkestrar ljuda med sitt piano, Amanda Blomqvist fångar vikt upp alla stämningar med tusen små och stora

slagverksljud och violinisten Terese Lien Evenstad ger en alldeles ny ton till föreställningen med den egna kompositionen "Dear Old You".

Så blir då föreställningen en helhet, fastän allt är blandat och stuvat och inget är nyskrivet? Jo. Nästan. Eller: svårt att säga. Det beror ju på vad man ville åstadkomma.

Vem tilltalas?

Det finns en ganska tydlig genuskonversation i föreställningen:

–Det skulle vara praktiskt om vi kvinnor kunde ha flera kroppar, fortsätter Karlsson den ovanstående monologen.

–En passligt täckt proffskropp. En mammafamn. En knulldocka. En rödkindad kropp på långfärdsskridskor. Och så en massa små barnkroppar, fyllda med ens eget blod ... Det är så lätt att allt blir platt. Vi är platta spegelbilder, kärll för er att fylla.

Man undrar vem som här tilltalas. Det hade kunnat fördjupas, för där brände det till i publiken. Vi befinner oss trots allt i faggorna av den internationella kvinnodagen och har ryggsäcken full av #metoo. Föreställningens trygga regissör är också Ida Kronholm, en av initiativ-

– Jag har spelat hora flera gånger. Jag har spelat fru, jag har spelat mamma, fastän jag inte är gift och inte har några barn. Jag råkar bara ha den här kroppen, säger Therese Karlsson.

tagarna till finlandssvenska #dammenbrister.

Men Karlsson, Kronholm och de övriga tycks inte vara ute efter det politiskt känsliga – då hade det behövts en tydligare röd tråd i form av manus.

Klockren tajming

Fast musiken och musikerna, Karlssons underbara röst och inte minst humor räcker och blir över. Hennes tajming, både i mimik och plastik, levererar klockrent trots att repetitions-tiden varit kort och kvällens föreställning är den första av helgens tre.

Så send in the clowns! I "Alla mina fiender" tassar Harpo Marx runt i kulisserna hand i hand med Victor Borge, medan kvinnliga komiska skyddshelgon som Cecilia Frode, Babben Larsson och Gardi Hutter skimrar i mörkret ovanför.

Man hoppas att Therese Karlsson med ensemble får många tillfällen framöver att ytterligare slipa på sin föreställning. Ett bra clownnummer tar trots allt ett helt liv att fullända.

TEXT OCH FOTO:
MICHAEL HANCOCK
michael.hancock@nyan.ax
tfn 528 466

” Hennes tajming, både i mimik och plastik, levererar klockrent trots att repetitionstiden varit kort och kvällens föreställning är den första av helgens tre.